

Da Krigsbestyrelsen i 1873 afsluttede Overenskomster med forskjellige Garnisonsbyer om Bygearbejder for Garnisonerne, kunde man hverten give disse Byer noget Tilfagn om, at de vilde beholde deres Garnisoner eller nogen juridisk Sikkerhed for Leiebølløvenes Uelæggelse; endmindre kunde man tilfigne nogen Bistand fra Statskassen ved Anlægssummernes Tilveiebringelse. Ved nærværende Lovforslags § 1 søges de tre deri omhandlede Byers Forventninger i den førstnævnte Retning tilfredsstillede. Ved Lovforslagets § 2 tilstræbes endvidere at yde de samme Byer en Bistand i sidstnævnte Retning paa en Maade, der efter Forholdene maa anses lidet byrdefuld for Statskassen men til væsentlig Hjælp for Byerne, som tilbels have maattet reise Laan paa Belæggelser, der ere byrdefulde for dem, og som ogsaa fremdeles maa gjøre dette, saafremt ikke den nævnte Paragraf finder Rigsdagens Billigelse. Naar henses til, at Garnisonsbyerne ved at opføre Kaserner for deres Garnisoner, fremme et Anliggende, der er af Bigtighed for de Værnepligtige, for Hæren og for Staten, og at Sammenbragningen af Garnisonsstyrkerne i Kaserner med Leilighed til Fælleshusholdning for den kasererede Styrke forsaavidt gaar mod Byernes egne pekuniære Interesser, at Borgerne have Fordel af Garnisonsstyrkens Spredning, synes det billigt, at Staten yder dem nogen Bistand saavel til Afsløsning af de allerede optagne Laan med et billigere Statslaan, som til Stiftelsen af nye Laan paa gunstige Vilkaar. Dette er ogsaa ønskeligt af Hensyn til Bygningsforanstaltningernes hurtige Gjennemførelse, thi Ministeriet vil i modsat Fald ikke kunne undlade at tage billigt Hensyn til de finansielle Vanskeligheder, som reise sig for de Byer, der have god Villie til at opfylde de ved Overenskomsterne overtagne Forpligtelser, og en Forsinkelse af Arbejderne vil deraf blive den sandsynlige Følge. For Tilveiebringelsen af Bygninger for Artilleri-afdelingen i Aarhus er det desuden af Byen stillet som en Betingelse,

at der ydes den Laan af Statskassen paa Vilkaar som de i § 2 anførte.

Hvad fluttelig angaar Tilfigningen til Byerne af, at de i Overenskomsten vedtagne Leiebøllø ville blive betalte, saa er derom Intet optaget i Lovforslaget, fordi det anses overflødig. Ministeriet forventer, at Rigsdagen, naar den gennem det Udvalg, som formentlig vil komme til at drøfte nærværende Lovforslag, bliver bekendt med Overenskomsterne, vil finde, at Bestemmelserne for Lokalernes Tilveiebringelse og Betaling ere saadanne, som den vil kunne godkjennde. Hidtil ere de Lokaler, der behøves for Garnisonerne udenfor selve Indkvarteringspræstationerne, tilveiebragte af Krigsbestyrelsen ved Leie hos Private, forsaavidt ikke Bygninger, tilhørende Staten (undtagelsesvis Kommunerne), have kunnet benyttes. Man har derfor i Reglen maattet reise sig efter Omstændighederne med Hensyn saavel til Lokalernes Størrelse og Bessaffenhed som til Leiebølløvenes Størrelse, og der har aldrig med Sikkerhed kunnet regnes paa at faae de nødvendige Lokaler af tilstrækkelig Godhed, ei heller paa Tilstrækkeligheden af de budgetterede Midler. Ved Overenskomsterne have Byerne paataget sig at tilveiebringe alle de fornødne Lokaler efter Krigsbestyrelsens Forskrifter og for en Leie, der udgjør 6 pCt. af den Del af Udgiften, som efter dens Fordeling ved Beregning falder paa Lokalerne. Ved denne Størrelse af Leien ville Kommunerne omtrent faa Dækning for Renten af Anlægskapitalen og for Udgifterne til Vedligeholdelse, Skatter m. v., og Staten vil faa Lokalerne til en meget billigere Leie, end om ligesaa henigtsmæssige Lokaler skulde og kunde leies hos Private. Da Anlægssummerne lægges til Grund uden Hensyn til senere Forandring i Eiendomspriserne, vil desuden en Stigning i Leien indgaas og efter Overenskomsternes Gjennemførelse en for Budgetterne heldig Stabilitet i Forholdene være opnaaet.